

[Miljøministeren]

Jeg har et meget stærkt ønske om en hurtig og effektiv behandling, men jeg må lige understrege, at miljøministeriet beskæftiger sig ikke med og er ikke ansvarligt for arbejdsmiljøloven. Vi er ansvarlige for den miljølov, som vi med så stort og godt et resultat fik gennemført med de konservatives hjælp.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 657

4) Til miljøministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren nærmere redegøre for, hvad det er for midler, medlem af regeringspartiet Svend Taanquist påstår ministeren har sagt han har til rådighed til at gribe ind med, hvis der skulle indtræffe noget akut, f.eks. stormvejr, ved giftdepotet ved Harboør Tange?«

Skriftlig begrundelse

Onsdag den 18. februar bragte Danmarks Radio i Nyhedsmagasinet en diskussion mellem Svend Taanquist og spørgeren. Ved denne lejlighed hævdede og fastholdt Svend Taanquist, at ministeren havde sagt, han havde midler til sin rådighed til at gribe ind, hvis der skete noget akut, hvorfor der ingen grund var til at være bange, heller ikke for storme.

Til beroligelse for befolkningen, ikke mindst de lokale fiskere og øvrige beboere, vil det være særdeles hensigtsmæssigt, om man kunne få en nøjere forklaring, da ingen af dem har fantasi til at forestille sig, hvilke midler der kan bruges mod Vesterhavet i storm.

Margrete Auken (SF):

Ved hofde 42 på Harboør Tange er der et stort hul lige ned i sandet, og i det hul har man for en del år siden lagt en hel masse gift, fortrinsvis fra fabrikken Cheminova. Man ved forbløffende meget om, hvad der er, i forhold til, hvad man ellers ved om giftlossepladser rundt omkring i landet, og det er med god grund, at de lokale beboere og fiskere er meget, meget bange for det, der kan ske deroppe.

Den ekspert, som miljøministeren bygger sin udsættelse af at gøre noget radikalt ved sagen på, er, så vidt jeg er informeret, kystdirektøren. Jeg vil lige fortælle med hensyn til kystdirektørens ekspertise, at for to år siden erklærede han, at der var ca. 150 m fra depotet og ud til havkanten. I dag er der 35 m, og så kan man regne til den ene eller den anden side: enten var det løgn, at der var 150 m, eller også spiser havet altså så stærkt, at det er om at få stadset væk i en fart.

Jeg har endnu ikke fået noget svar på, hvordan de ting hænger sammen.

Det, jeg godt ved man gør i øjeblikket, er, at man forsøger med en sandfodring, og her kan man lige sparke endnu en parentes ind: det sand henter man i øjeblikket i Ramsarområdet, og efter at man en hel måned har vidst, at der skulle hentes sand, går det pludselig stærkt, og så spæner man ind og graver i et fredet område. Det gør man, og det er det, man kan gøre, og det er selvfølgelig da, bortset fra det med Ramsarområdet, bedre end ingenting.

Men så hører vi til vores overraskelse et medlem af regeringspartiet sige i radioen, at ministeren også har erklæret – det har jeg ikke hørt ministeren sige, men jeg har altså hørt en socialdemokrat sige det – at han har midler til sin rådighed til at gribe ind, hvis der sker noget akut, og det akutte, der kan ske i de kommende måneder, er, at der kommer en storm ved Vesterhavet. Ikke blot jeg, men også beboere og fiskere langs Vesterhavet venter spændt på at høre, hvilke midler der er tale om.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har ikke selv hørt den nyhedsudsendelse, der har været i radioen om dette spørgsmål den 18. februar, men spørgeren henviser i begrundelsen for sit spørgsmål til, at hr. Taanquist, der er medlem af socialdemokratiet, skulle have oplyst, at der var mulighed for ministeren for at gribe ind i katastrofelignende situationer, og til belysning af det spørgsmål kan jeg oplyse, at ministeriets departement i et brev af 9. januar 1981 anmodede miljøstyrelsen om at fremskynde styrelsens sagkyndige vurdering af forureningsrisikoen ved depotets forbliven ved Harboør Tange. I brevet, hvori miljøministeriet bad styrelsen om at afgive en indstilling